

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

SSA Andrzej Niedużak

w sprawie z powództwa K. P.

przeciwko J. Ś.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 sierpnia 2012 r.,

zażalenia powódki na postanowienie o kosztach zawarte

w wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 marca 2012 r.,

- 1. zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nie obciąża powódki kosztami postępowania apelacyjnego na rzecz pozwanego,**
- 2. przyznaje radcy prawnemu J. B. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset), powiększoną o stawkę podatku VAT, tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym,**
- 3. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego,**
- 4. przyznaje adwokat K. K. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 300 zł (trzysta), powiększoną o stawkę podatku VAT, tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w punkcie 3 wyroku z dnia 21 marca 2012 r. Sąd Apelacyjny zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3321 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania. Swoje rozstrzygnięcie oparł na treści art. 100 zd. 2 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie powódka wniosła o jego zmianę poprzez odstąpienie od obciążania jej kosztami postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 102 k.p.c. przewiduje wyjątek od - odnoszącej się do obowiązku rozliczania kosztów postępowania - zasady odpowiedzialności za wynik procesu i pozwala na odstąpienie od niej „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. Fakt ich nastąpienia (bądź braku) podlega indywidualnej ocenie sądu orzekającego, przy uwzględnieniu całokształtu rozpoznawanej sprawy.

Oceniając istnienie podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. sąd powinien wziąć pod uwagę nie tylko sytuację majątkową strony, lecz także jej sytuację życiową oraz okoliczności, w jakich strona wystąpiła o udzielenie jej ochrony sądowej. W świetle ustaleń dokonanych przez Sąd, wynika między innymi, że pozwany został skazany za znęcanie się nad powódką, a w niniejszej sprawie powódka dochodziła roszczenia z tytułu naruszenia dóbr osobistych, jakich dopuścił się wobec niej pozwany. Sąd uznał, że do naruszenia takiego doszło i przyznał powódce zadośćuczynienie, nie dzieląc jednakże żądania powódki, co do jego wysokości. Z tych względów w rozpoznawanej sprawie istniały podstawy do zastosowania art. 102 k.p.c. Dlatego też zaskarżone postanowienie podlegało zmianie na podstawie art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. i art. 398¹⁶ k.p.c.

Sąd Najwyższy przyznał adw. K. K. kwotę 300 (trzysta) złotych powiększoną o należny podatek VAT z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, ustalając należne wynagrodzenie w oparciu o treść § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).